

Elementen

Goed belonen - kwaad bestraffen, schoen of kous met een wortel ... voor het paard, typische lekkernijen : suikergoed, taaitaai, speculaas, banket, letters, marsepein, speelgoed

Ritmische bouwstenen

Met goed gekozen bouwstenen kunnen we fijne activiteiten uitwerken. De kinderen doen dit graag omdat het altijd spannend is. Je kan er immers heel veel variatie in brengen.

Sin- ter- klaas	ro- de man- tel	mij - ter	staf
Zwar- te piet	glad- de da- ken	schoor- steen	zak
Man- da -rijn	si- naas- ap- pel	speel- goed	trein
ted - dy - beer	le- go- blok- jes	au - to	pop
sui- ker- goed	cho- co- la- de	no - ten	koek

Ritmisch versje

Het volgende versje kan je in een zaal dansen. We beginnen in een kring om per 2 te eindigen. Als slot kunnen de kinderen het versje ritmisch-motorisch uitvoeren, zonder de tekst luidop mee te zeggen.

Sin - ter - klaas, lieve man.

Breng een pak-je als je kan.

Eén voor jou, één voor mij.

Eén twee drie, zo dan-sen wij.

Ritmiek en dans met zwarte Piet

Zwarte Piet gebruikt de roe nooit om de kinderen pijn te doen.

(Dit wordt wel eens beweerd door boze mensen die niet van kinderen houden !)

Zwarte Piet gebruikt de stok om te trainen en om zijn evenwicht te bewaren op de gladde daken.

Ruimte verdelen : slinger - grote plaats - partner

Speelliedje: Toen ik door een straatje liep.

Het liedje uitbeelden in een slinger. Op de tekst "Hij hield niet van de regen" 3 x met de stok op de grond tikken.

Vrij in de ruimte. De oudste kleuters staan bij een partner na "kwam ik Pietje tegen."

Ze springen tegenover elkaar en tikken de stokken tegen elkaar i.p.v. op de grond. Hiervoor houden ze de uiteinden met beide handen vast.

The image shows two staves of musical notation in 2/4 time. The first staff starts with a '1' above the treble clef. The melody consists of quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. The lyrics below are: "Toen ik door een straat - je liep, kwam ik Piet - je te - gen. Hij". The second staff starts with a '5' above the treble clef. The melody consists of quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. The lyrics below are: "sprong naar hier, hij sprong naar daar. Hij hield niet van de re - gen."

Muziek-geen muziek - Ruimte verdelen

Met de stok in beide handen boven het hoofd door het lokaal stappen zolang je muziek hoort (trom - lied - fluit -) Als de muziek stopt, leg je de stok voor de voeten en spring of stap je er zo vaak mogelijk over heen.

Hoog-laag met een staafspel - Luid-stil

Alle Zwarte Pieten lopen tussen de stokken door zolang de lage do wordt gespeeld.

Wanneer de leider overschakelt op glissando's, neemt iedereen vlug een stok en houdt deze beurtelings hoog in de lucht en tegen de grond.

Variatie : Als de lage do luid wordt gespeeld, stappen we stevig door. Als de lage do zacht wordt gespeeld, stappen we op onze tenen. (de kinderen slapen)

Reageren op verschillende speelwijzen

Op een tamboerijn worden beurtelings een stap - , loop - of huppelritme gespeeld. De kinderen voeren de juiste beweging uit.

Wanneer de leider het instrument laat rinkelen, zet iedereen de stok met één uiteinde op de grond en loopt er omheen.

Reactievermogen

De stokken worden goed verspreid in het lokaal neergelegd. We nemen twee stokken weg. We zingen, fluiten of spelen op de handtrom. De kinderen bewegen tussen de stokken. Als de muziek stopt, gaan ze zo vlug mogelijk naast een stok liggen.

Wie geen stok heeft, gaat bij een stok zitten. Zij mogen zittend oefeningen doen zolang de muziek speelt. Wie overblijft (de superpieten) mag het laatste spel leiden na de relaxatie.

Relaxatie

Iedereen mag nog even rustig liggen naast de stok. De Pieten hebben honger gekregen van het trainen en denken aan de lekkere speculaas die in de grote oven ligt. Je kan het al ruiken. Met hun ogen dicht, dromen ze van het speelgoed dat ze straks naar de kinderen moeten brengen.

Slingerde Slang

De superpieten mogen recht staan en in de maat van de muziek tussen de andere Pieten stappen. Als de muziek stopt, blijven ze staan en tikken ze voorzichtig iemand wakker die dichtbij ligt. Deze Piet staat recht en geeft het andere uiteinde van zijn stok aan. Samen wandelen ze verder zodra de muziek opnieuw begint te spelen.

Verhaal: Zwarte Piet moet opruimen

Eén Pietje heeft gesnoept van de chocolade. Dat mag niet van de Sint.

“Foei Piet” zegt Sint. “Die chocolade is voor de kinderen. Dat weet je best”. Piet heeft er spijt van. Hij wil het goedmaken met Sinterklaas. “Zal ik de zolder gaan opruimen ?” vraagt hij. “Goed Piet, doe dat” zegt Sinterklaas. “En als je klaar bent, mag je de staf opblinken. Binnenkort moet ik weer naar de kinderen gaan. Dan moet alles prima in orde zijn.”

Zwarte Piet kijkt vlug omlaag. Weet sinterklaas dan niet dat hij een hekel heeft aan die klus? Je wordt er ontzettend moe van in je armen en het poetsmiddel stinkt. Bah ! Sinterklaas heeft zich alweer omgedraaid. “Ik zal maar eerst aan de zolder beginnen.” denkt Piet.

Op de zolder is het altijd heel spannend. Daar liggen vergeten cadeautjes. Of speelgoed dat stuk is gegaan. Want het gebeurt wel eens dat een Piet uitglijdt en pardoes met zak en al tegen de grond gaat. Er liggen ook veel tekeningen van de kinderen. Je hebt wel een hele dag nodig om ze allemaal te bekijken. Soms staan er leuke versjes bij.

Piet kijkt nieuwsgierig rond. Waar zal hij beginnen ?

O la la. Wat ziet hij daar ? Een grote verfdoos, nog helemaal nieuw.

In ieder potje zit een mooie kleur. Rood, groen, geel, blauw ...

Plots begint Pietje te stralen. “Maar natuurlijk,” roept hij uit. “Dat is een goed idee. Al zeg ik het zelf.” Vlug haalt Pietje de staf van Sinterklaas naar de zolder.

Hij stroopt zijn mouwen omhoog en begint de hele staf te beschilderen. Ieder potje wordt gebruikt. Langzamerhand verdwijnt al het goud. Enkel de krul, die laat hij met rust. Pietje glimt van inspanning. “Wat zal Sinterklaas blij zijn.” denkt hij. Na enkele uren is de verf droog. Pietje loopt er mee naar Sinterklaas. Die heeft net zijn middagdutje gedaan. Als hij Pietje ziet met zijn staf denkt hij : “Wat zie ik daar ? Ik geloof dat ik nog niet goed wakker ben.” “Kijk eens Sint,” begint Pietje. Maar de rest kan hij niet vertellen want Sinterklaas roept : “Piet, wat heb je nu gedaan ?” “Het is een cadeautje voor u.” stamelt Piet. “Dat is toch eens wat anders. U loopt al heel uw leven met een gouden staf.”

“Maar Piet”, zegt de Sint. “Als ik met zo’n staf loop, geloven de kinderen nooit dat ik de echte Sinterklaas ben. Dan denken ze dat ik één van die hulpklazen ben. Dat wil ik niet.” Maar wat een pech. De verf gaat er niet meer af. Hoe ze ook schuren en wrijven. “Dan zal ik de reservestaf moeten gebruiken.” zegt Sint. “Maar daar moet nog veel harder op gewreven worden. Die is immers al jaren niet meer geblonken.” En jullie mogen eens raden wie dat karwei mag opknappen.

Spelen op instrumenten

Breng een gekleurde staf mee of schilder er één met de kinderen. Vervolgens gebruik je deze als **muzikale slang!**

Verhaal: Sinterklaas helpt

Weten jullie hoe het komt dat de kinderen hun schoentje zetten ?

Het is immers niet altijd zo geweest dat kinderen speelgoed krijgen op 6 december. Daar is Sinterklaas pas mee begonnen toen er iets in zijn leven gebeurde.

Lang, heel lang geleden, woonde een landheer met zijn vrouw en zijn drie dochtertjes in een mooi landhuis.

Maar op een keer begon het zo te onweten en te stormen dat de bomen er van kraakten. Een grote oude eik werd door de bliksem doormidden gekliefd. Eén helft kwam boven op het dak van het landhuis terecht.

Het huis beefde. Het strooien dak vatte vuur en de muren brokkelden af.

De man en de vrouw konden nog op het nippertje met hun drie kleintjes vluchten. Gelukkig was er niemand geraakt. Maar de moeder was zo geschrokken dat ze geen woord meer sprak. Ze staarde voortdurend voor zich uit. Ze hoorde niet als haar kinderen riepen.

De vrouw was niet meer in staat om voor de kleintjes te zorgen.

De bedienden bleven weg. De één na de ander. Zij waren bang voor de vrouw met de lege ogen. Zij dachten dat het kwade geesten waren.

Zo was de landheer verplicht om alles zelf te doen. Hij verhuisde naar een klein huisje en verkocht de landerijen. Met het geld liet hij de beste dokters komen om zijn vrouw te genezen. Maar niemand kon de arme vrouw helpen. Na enkele jaren stierf zij.

De jaren gingen voorbij. De meisjes groeiden op. Zij hielpen hun vader en waren altijd vrolijk. Na het werk maakten ze grote wandelingen. Zingend liepen ze door de dorpen. Nicolaas, die in die buurt woonde had er schik in.

Hij luisterde altijd naar de heldere meisjesstemmen. Hij wist hoe goed ze hun vader hielpen zonder te klagen

Hij wilde graag wat van zijn rijkdom delen. Maar dat was niet zo gemakkelijk. De landheer was een fiere man. Hij wilde geen hulp aannemen.

Zo kwam het dat er ook geen bruidschat was voor de meisjes.

Als een meisje wilde trouwen, moest haar vader een geschenk geven aan de familie van haar toekomstige man. Al was het een schaap.

Als het rijke mannen waren, moest het geschenk heel waardevol zijn. Maar omdat de landheer zo arm geworden was, had hij niets om weg te geven. Zelfs geen paar kippen.

Toen de meisjes oud genoeg waren om te trouwen, kwamen ze haast niet meer uit hun huisje. Ze wilden niet dat de jongemannen, met wie ze altijd spraken op hun wandelingen, hun ten huwelijk vroegen.

Nicolaas miste hun gezang. En toen hij ontdekte waarom de meisjes niet meer uit wandelen gingen, kreeg hij een plan.

Op een koude winternacht, de nacht van 5 december, reed hij op zijn paard tot vlak bij het huisje van de landheer.

De wind blies de sneeuwvlokken in zijn gezicht.

Zo stil als hij kon, klom hij op het dak tot bij de schoorsteen. Daar liet hij drie kleine pakjes in vallen. Toen ging hij weer naar huis.

De volgende morgen werden de meisjes zoals gewoonlijk heel vroeg wakker. "Kijk eens, het heeft vannacht gesneeuwd." riep het jongste meisje blij.

"Maar de wind heeft roet uit de schoorsteen geblazen." zei het tweede meisje. Ze nam een bezem om alles op te ruimen.

"Niet alleen roet," zei het oudste meisje. "Er ligt een pakje in mijn klomp." "In mijn klomp ligt er precies zo één." riep het jongste meisje verbaasd. Het tweede meisje trok net haar kousen aan.

"Hé, wat is dat nu?" riep ze uit toen ze haar teen tegen een pakje stootte. Ze riepen hun vader erbij en maakten de pakjes open.

In ieder papier lag een klompje zuiver goud. De vader staarde ernaar. Hij had al lang geen goud meer gezien.

Eigenlijk wilde hij van niemand iets aannemen. Maar van wie kwam dit geschenk? Het was ook niet voor hem. Het was een geschenk voor zijn lieve dochters.

Nu zouden ze toch kunnen trouwen. "Ik denk dat jullie het kunnen houden." zei hij na een tijdje.

De meisjes dansten in het rond van blijdschap.

Het goede nieuws verspreidde zich snel. Al vlug werd er een groot verlovingsfeest gegeven. Iedereen werd uitgenodigd. Ook de mensen zonder geld. Nicolaas was ook op het feest. Hij zag dat hij goed gedaan had. "Dat doe ik volgend jaar opnieuw." dacht hij meteen. En zo gebeurde het ook. Telkens als het kouder werd trok Nicolaas rond. Hij luisterde en keek naar de kinderen. En de flinke beloonde hij in de nacht van 5 december.

Toonspel en zuiver zingen

Toonspelletje

Als de kapiteinpiet de haven binnen vaart, laat hij altijd de toeter horen.

Toon beluisteren : Wanneer de kinderen de boot horen, wuiven ze. Horen ze niets, houden ze hun handen achter de rug.

Toon overnemen : Als de leider wuift, zingen de kinderen. Verstopt de leider zijn handen, zingen ze niet.

Omdat dit spel los van een lied staat, kan je verschillende tonen uitproberen. Zo kan je testen wie van de kinderen nog moeite heeft met het zuiver overnemen van tonen.